

Или: прѣзъ 1903 г. сж емигрирали 15413 градинари, прѣзъ 1904 г. — 10609, прѣзъ 1905 г. — 16195, прѣзъ 1906 г. — 12208, а прѣзъ 1907 г. — 15893 души. Погледнато отъ 1888 г. насамъ, числото на емигрирующитѣ градинари се е увеличило значително, почти съ 500%. Трѣбва да добавимъ, че подобно на емигрирующитѣ прѣзъ океана наши работници, въ тѣй посоченитѣ погорѣ цифри влизатъ все здрави, съ развита мускулатура и издържливи за трудноститѣ на усилената работа лица. Това сж младежи между 17 и 18 години, и възмжжел между 40 и 45 години.

Главнитѣ страни къмъ които градинаритѣ обръщатъ погледитѣ си сж: Ромъния, Австрия и Русия. Съотвѣтно за 1901, 1902 и 1903 години, отъ цѣлия Търновски окръгъ сж отишли въ:

Ромъния	7805	9007	9385
Австрия	2330	2785	2298
Русия	2199	2673	2484

Слѣдъ това идатъ Сърбия, Турция, Франция и Германия. Тогасъ когато броятъ на емигрирующитѣ градинари въ Австрия и Русия се увеличава, тоя на емигрирующитѣ въ Ромъния, Сърбия и Турция се намалява, главно поради разнитѣ прѣчки които съзнателно имъ се правятъ въ тѣхъ отъ респективнитѣ правителства и власти.

Прѣди да видимъ какви могатъ да бждатъ бждащитѣ насоки на нашето градинарско емиграционно движение — нека разгледаме сега втората половина отъ емиграционния ни въпросъ, а именно: прѣзокеанното емигриране на нашитѣ българи.

Прѣзокеанното емигриране на българитѣ.

Статистически, точни данни, отъ българска страна, за емигрирующитѣ прѣзокеанно българи изъ България — нѣмаме, па и при тѣй хлабавата и дори не сжщест-